HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.



**ומגמא לאחר.** כדמפרש לקמיה שמין כל האצבעות שוות: **ומגמא לאחר.** דתלתא זימני בעינן למחזק כרכשב"ג. בכולה גרסינן שלישית: **מכחול.** קיסם מרוך ומוך על רלשון של מכחול: **מן הגדין.** וטיהור: **ואם יש לה ואם.** לקלקול הזה שמיה רואה כל שעה מממת משמש לגמ לפרקיס מולה בוסמה ומשמשת בדיקה בין וסת לוסת: **דברי רבי.** הך מילתא לחודה דנחמנת לשה קאמר רבי לגבל רישא כולה רבן שמעון היא: **לפגורי מפגרא.** שהעז לינו חלק ומקרטט ומוליא דם: **לוקה.** לכפול: **ומבדוק בציפה שלישים של בעל לשמון.** לכומר מציפה שלישים של לשמון ואילך ממשמש ע"י בדיקה ולומה מתגרש: **לפי שאין לו הלגנעות שוות.** ושמא בעבל אחר לא משמש שיש עליה פעם אחת בדיקה שהרי הוסיקה גג' הלגנעות. ומשינן אין מזקת ביאה אחת מזקה לשין כל הכמות שוין ושמא בעילה זו היתה בכח מרובה הלכך על שמתחזק גג' ביאות לכל אחד ואחד והרי מבני בדיקה לביאה רביעית של בעל שלישי: **הויא לשמון.** שהיתה רואה בה מממת משמים: **בעפה.** שהבילה פתאום: **ממלאה וגופלת.** ממלאה לס ומנפלמו בעפת משמים: **דימת עיריך.** גוות עיריך שהיו מתקנות ניך בחיבה שניניך בעפלין. דימת לשון ליטוו פרלדי"ך כמו (ישמות דף נב.) מילס דיימת וכמו (סוטה דף מ.) לא ישת לשה דומה: **כי היכי דמפהו עליך.** על השמת להמי גיסא על חיבה ימילה שביניכם: **נפהו עליך לאידך גיסא.** וילמרו כמה שנופה זו ושנוב קנלה ממך: **הוב עובדא.** וגילמה נערה לרביס ובקשו עליה לחמיס ושתרפלה: **בשדוס.** מקום שמין בני חורה ושינן יועלות לממות פתח נדות מתי הן ימי נדה מתי הן ימי זוב: **שמה והוא.** כדין חורה ושמת בימי נדה הוא: **שניס שמה שמה והן.** למומרל שמת לשמון קוף זוב ושני מחלת נדה ולריכה עול שמה לשל שלשה לשיולו הוה ימי זיבה לריכה ז' נקיים השמת נמי מחת שבעה נקיים שמת בימי זיבה עומדת: **קשמה שניס.** ולחמה בימי זוב: **לישורל.** לשפי' היכא דלא לחמות מחת שבעה נקיים שמת בימי זיבה: **לריכה ליאב שבעה נקיים.** שמת מחמת מימול לחמה לס: **לישבע ו' יומי.** מחר יומת שמפיסקה לינשא

ותנשא לאחר ויראתה דם מחמת תשמיש משמשת פעם ראשונה ושניה ושלישית מכאן ואילך לא תשמש עד שתתגרש ותנשא לאחר ניסת לאחר ויראתה דם מחמת תשמיש משמשת פעם ראשונה ושניה ושלישית מכאן ואילך לא תשמש עד שתבדוק עצמה [א]כיצד בודקת את עצמה מביאה שפופרת ובתוכה מכחול ומוך מונח על ראשו אם נמצא דם על ראש המוך בידוע שמן המקור הוא בא לא נמצא דם על ראשו בידוע שמן הצדדין הוא בא [ב]ואם יש לה מכה באותו מקום תולה במכתה [ג]ואם יש לה וסת תולה בוסתה [ד]ואם היה דם מכתה משונה מדם ראייתה אינה תולה [ה]ונאמנת אשה לומר מכה יש לי במקור שממנה דם יוצא דברי רבי רשב"ג אומר דם מכה הבא מן המקור טמא ורבותינו העידו על דם המכה הבא מן המקור שהוא טהור מאי ביניהו אמר עולא [ו]מקור מקומו טמא איכא ביניהו שפופרת אפגורי מפגרא לה אמר שמואל [ז]בשפופרת של אבר ופיה רצוף לתוכה אמר ליה ריש לקיש לרבי יוחנן [ח]ותבדוק עצמה בביאה שלישית של בעל הראשון אמר ליה לפי [ט]שאין כל האצבעות שוות אמר ליה ותבדוק עצמה בביאה ראשונה של בעל שלישי לפי שאין כל הכחות שוות ההיא דאתאי לקמיה דרבי אמר ליה לאבדן זיל בעתה אזל בעתה ונפל ממנה חררת דם אמר רבי [י]נתרפאה זאת ההיא אתתא דאתאי לקמיה דמר שמואל אמר ליה לרב דימי בר יוסף זיל בעתה אזל בעתה ולא נפל ממנה ולא מידי אמר שמואל זו ממלאה ונופצת היא וכל הממלאה ונופצת אין לה תקנה ההיא דאתאי לקמיה דרבי יוחנן דכל אימת [יא] דהות סלקא מטבילת מצוה הות קחזיא דמא א"ל שמא דימת עיריך עלתה ביך לכי והבעלי לו ע"ג הנהר איכא דאמר אמר לה תגלי לחברותיך כי היכי דתהוו עליך לחך גיסא נתהוו עלך לחך גיסא ואיכא דאמר אמר לה גלי לחברותיך כי היכי דלבעו עליך רחמים דתניא [יב]וטמא טמא יקרא [יג]צריך להודיע צערו לרבים ורבים מבקשים עליו רחמים אמר רב יוסף הוה עובדא בפומבדיתא ואתסי אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר רב התקין רבי [יד]בשדות ראתה יום אחד תשב ששה והוא שנים תשב ששה והן שלשה תשב שבעה נקיים אמר ר' זירא [טו]בנות ישראל שאפילו רואות טפת דם כחרדל יושבות שבעה נקיים אדבריה רבא לרב שמואל ודרש קשתה שני ימים ולשלישי הפילה תשב שבעה נקיים קסבר אין קשוי לנפלים [טז]ואי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם א"ל רב פפא לרבא מאי אריא קשתה שני ימים אפילו משהו בעלמא [יז]דהא א"ר זירא בנות ישראל החמירו על עצמן שאפילו רואות טפת דם כחרדל יושבות עליה שבעה נקיים [יח]א"ל [יט]אמינא לך [כ] איסורא ואת אמרת מנהגא היכא דאחמור אחמור היכא דלא אחמור לא אחמור (תבעוה נתר בחמין לטבול קמטים ע"ג נמל סי') [כא]אמר רבא [כב]תבעוה לינשא ונתפייסה צריכה שתשב שבעה נקיים רבינא איעסק ליה [כג]לבריה בי רב [כד] חנינא [כה]א"ל סבר ליה מר למכתב כתובה [כו]לארבעה יום א"ל אין כי מטא לארבעה נטר עד ארבעה אחרינא איעכב שבעה יומי בתר ההוא יומא א"ל מאי האי א"ל לא סבר לה מר להא דרבא דאמר רבא תבעוה לינשא ונתפייסה צריכה לישב שבעה נקיים א"ל אימר דאמר רבא בגדולה דקחזיא דמא אבל בקטנה דלא חזיא דמא מי אמר א"ל בפירוש אמר רבא [כז]ל"ש גדולה לא שנא קטנה גדולה טעמא מאי משום דמחמדא קטנה נמי מחמדא אמר רבא אשה לא שנים תשב שלשה ויום אחד ומן שנתפייסה ליגמ

[א] תד"ה שניס שמה וכו' שמת לשמה יום לשמון. כ"ב עי' ידי מלימו פ"ח מהל' מיאוי פ"ק דיבמות דף נ' מיקון ס"ה בסוף דבריו בזה:

## לעזי רש"י

פרלדי"ך [פרלידי"ך]. מפטפט.

## מוסף רש"י

מקור מקומו טמא. וכל דס הבא דרך שס ופלילו אינו דס נדה הוי לא הטומלה לטומלה אדם טומלת ערב ואם נגעה בטהרות טומלת (לעיל פז). **האצבעות.** אבר תשמים (פסחים קיב). **דימת עיריך.** דיבור יפר שהיו נדבריס בה על מביעותה של בעלה (סוטה כז.). וטומא טמא יקרא. הוא עלמו אומר טמא, ומקור מעלי (שבת סז.) לוקף ומומר טמא הוא (חולין עח.) לגומר קורו מעליו אומר הוא (סוטה לב:). **לפתיחת הקבר.** לרחם, **בלא דם.** דס לילה (לעיל כא.). **ישבעה עליה שבעה נקיים.** לבד מלומו יום שפוקקה, והמורה לה לבילה ז' נקיים אלא לבילה ג' יומים ואם ראתה דם בלילה ג' יום ראשון מוסיפה עוד ד' ימים ואם ראתה בלילה ד' יום שני מוסיפה עוד ג' ימים ואם ראתה בלילה ג' יום שלישי מוסיפה עוד ד' ימים ואם ראתה בלילה ד' יום רביעי מוסיפה עוד ג' ימים ואם ראתה בלילה ג' יום חמישי מוסיפה עוד ד' ימים ואם ראתה בלילה ד' יום ששי מוסיפה עוד ג' ימים ואם ראתה בלילה ג' יום שביעי מוסיפה עוד ד' ימים. **לישבע ו' יומי.** לשפי' היכא דלא לבילה ז' נקיים אלא לבילה ו' נקיים מן המורה: **לריכה ליאב שבעה נקיים.** שמת מחמת מימול לחמה לס: **לישבע ו' יומי.** מחר יומת שמפיסקה ליגמ

## תורה אור השלם

1. וְהִצְרִוּעַ אֲשֶׁר בּוֹ הַנֶּגַע בִּגְדָיו יִהְיוּ פְרָמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָרוּעַ וְעַל שָׂפָם יַעְטֶה וְטָמֵא טָמֵא יִקָּרֵא:

ויקרא יג מה

## הגהות הב"ח

(א) גמ' דסות מלקת מטבילת ג"כ פי' הלילה"ד דכשיולה נכנסת לעיר היינה רואה דס ש"ל מפני שאכלוניות רואות ניך כשאלה נכנסת ומתקנות ניך לפיכך אלה רואה לפי והבעלי על גב הנהר קודם שתגע לעיר בעוד שלא יהיו אותך: (ב) שם מניין לך אנא מיסוקא ואת: (ג) שם לישעכד ליה לגריס בי רב חנינא. בי"ף ובפ"ק דמר ליה: (ד) רש"י ד"ה לפי שאין וכו' ולא תגע לילי שגגת כרת:

## גליון הש"ס

גמ' א"ל אמינא לך איסורא. עיין בלילה"ן סי' ס"ג שהיס לו גי' אחלת לפן: **שם** לבריה בי רב חנינא. בי"ף ובפ"ק דמר ליה: ורש"י ד"ה לפי שאין וכו' ולא תגע לילי שגגת כרת:

## הגהות מהר"ב רנשבורג

א] תד"ה שניס שמה וכו' שמת לשמה יום לשמון. כ"ב עי' ידי מלימו פ"ח מהל' מיאוי פ"ק דיבמות דף נ' מיקון ס"ה בסוף דבריו בזה:

## תום' הרא"ש

**דברי רבי.** פרש"י אבל ריישא לאו רבי היא דלר' בתרי זימני הויא חזקה. ומיהו י"ל דאף לר' בזינן ג' זימני דאמרינן לעיל לימים שנים והיינו כר' ולקמר למה שלא מנו חכמים ג' כמו אכלה שום וראתה כר' אלמא גם לר' יש דבר שצריך שתתחזק ג' פעמים: **לפי** שאין כל האצבעות שוות. פירש"י ושמא בבעל אחר לא תצטרך בדיקה ומוטב שתתגרש ותתקן ולא תבא לידי חשש כרת הלכך מתגרשת עד שתתחזק בג' אצבעות. ומשמע לפי' שאסורה לראשון מתשמיש שלישי ואילך אפילו בבדיקה שלא תהא בחשש כרת. ול"נ פי' דאם יש חשש בבדיקה זו ואסרינן לה לראשון ע"י בדיקה א"כ למה לא נתיר אותה לבעל שלישי ע"י בדיקה בפעם רביעית וכי מחמת תקנת נשואי אשה נתיר חשש איסור ואם אין חשש איסור בבדיקה א"כ גם לראשון תהא מותרת. הלכך נ"ל דה"פ ותבדוק עצמה מביאה שלישית של בעל ראשון לכולמי אומאי מותרת לשני בלא בדיקה כיון שכבר הוחזקה לראות ג' פעמים בשעת תשמיש דומיא דסריכא שניה דפריך ותבדוק עצמה בביאה ראשונה של בעל שלישי חשש איסור בבדיקה א"כ גם לראשון תהא מותרת. הלכך נ"ל דה"פ ותבדוק עצמה בביאה שלישית של בעל ראשון אפילו לבעל אחר ומשני לפי שאין כל האצבעות שוות וחזקת בעל ראשון אינה אוסרתה על בעל שני. והה"נ אי בעיא לברוק בביאה רביעית של בעל ראשון דשריא ליה אלא עצה טובה קמ"ל דמוטב שתתגרש ותינשא לשוק ולא תצטרך בדיקה: **ותבדוק** עצמה מביאה ראשונה של בעל שלישי. ותי' כיון דאכתי לא ידע טעמא דכל הכחות שוין ליפרוך נמי ותבדוק עצמה מביאה ראשונה של בעל שני שהרי אצבע שלו שוה לאצבע של ראשון. וי"ל דידע שפיר המקשה דאית לן למימר אין כל הכחות שוין כל זמן שלא הוחזקה באצבעות: **נתהוו** לאידך גיסא. פי' בערוך שתאמרי להם שאת בת דמים מרובין ויתנו בך עין לומר בניך מרובין ויפסקו ממך הדמים: **יום אחד** תשב ששה והוא. וצריך שיהו נקיים שבכל יום שתראה מספקי' דלמא השתא הוי תחלת נדה. והא דלא קאמר נקיים משום דלא שייך לומר נקיים אלא כשהם ימי ספירה **שנים** תשב ששה והן. ותי'

יט א מיי' פ"ד מהל' מיאוי כיולה הלי כב סמג לאון קיל טוש"ע י"ד סי' קפו סעיף ג וכיבל אלפס פנועות פ"ג דף רפח:]:

כ ב מיי' שם סה"ל כ טוש"ע שם סעיף ה וכיבל אלפס שם]:

כא ג מיי' שם טוש"ע שם סעיף ל:

כב ד מיי' שם טוש"ע שם ס"ה:

כג ה מיי' שם טוש"ע שם סעיף ו וכיבל אלפס שם]:

כד ו מיי' שם סה"ל כג טוש"ע שם סעיף ב:

כה ז מיי' שם הלכה כ טוש"ע שם סעיף ג וש"ע וכיבל אלפס שם]:

כו ח טוש"ע שם סעיף ט ש"ע: ט [מיי' פ"י מהל' מומלת לערוה הלי"ו והל"ח]:

כז י מיי' פי"ל מהל' מיאוי כיולה הלכה ד סמג שם טור ש"ע שם ס' קפו וכיבל אלפס שם דף רפט:]:

כח [טוש"ע שם ס' קפח סעיף ג ומ"י קלד סעיף ב וכ]:

כט ל מ מיי' שם פי"ל הלכה ט וע"ל בהגמות ומ"מ וכ"מ שם סמג שם טוש"ע שם ס' קלב סעיף ג וכיבל אלפס פנועות פ"ב דף לג:]:

## עין משפט נר מצוה

**ונאמנת** אשה לומר וכו' דברי רבי. פרש"י דלוקא הך סיפא דנחמנת כרבי מהל כולה ריישא כרשב"ג דסבירא ליה (ג) גג' זימני הוי מזקה ור"י מפרש דלפילו לרבי מודה ברולה מחמת משמים דבעי ג' זימני לחזוקה דומיא דהך לעיל(ד) דלמר לימים ג' ולמה מנה מנו חכמים ג' כגון מהלה סוס או פלפלין דלפילו לרבי נעבי מלת זימני:

**ותבדוק** עצמה בביאה שלישית בו'. פירש בקונטרס מציפה שלישים ולילך מחמת על ידי בדיקה ולמה תמגרש ממון לשונו מחמת לחקורה לרחמון לפי' בבדיקה וה"ס דסוס מני למיפכך לפי פירושו דגם לחני לא מחמרי מהל ע"י בדיקה כיון דלא ידע שינוי דלמו כל האצבעות שוות ור"ת מחיר לרחמון בבדיקה ויש להעמיד הברייתא כשחינה רולה לטרוח בבדיקה או שחינה יודעת שבדיקה לבדוק וכן מחמע בירושלמי בפ' דס הגלה דפריך ותבדוק עלמה בבעל אחר ומחני לפי שאין כל האצבעות שוות כן י"ל דסס"ד דילן נמי פריך ומחוספפת (פ"ק) נמי מניח על כמה מוחרת ליחת על הגלה זו פירוש על כמה מוחרת בהת בדיקה ומהלך מהכר לחיקורת לפרש על כמה היא לחקורה לפילו בבדיקה מחמע דבבדיקה שריא לפילו לרחמון ומתי ליפיך לפירוש ר"ת לפריכא קחיימת

**סוי כמו** פירכא שניס:

**ותבדוק** עצמה בביאה ראשונה של בעל שלישי. תימה למאי הלה יודע חינוח לאין כל הכחות שוות ליפרוך ותבדוק עלמה בביאה שניה של בעל שני דלעניו מהלה שהרי כבר נחמה פעם ראשונה על ידי בעילתו ומשום מזקת כחות אין להחיר שהרי הוסיקה בה ג' כחות של בעל ראשון ואין להחיר מטעם זה לאין כל הכחות שוין ואין מזקת כחו של רחמון מועלת לשני ותכמי לא ידעינן הן טעמא: **כי היכי** דתהוו עליך לחך גיסא. פירש"י מחת לאר קנלו בהבעת לישך יחמרו כמה שנאה גדולה ומשוב קנאתם ממך ובערוך(ה) פי' שבלעו בך עיניס להמחיק מבעליך תוליעס שבעיו שחת בת דמיס מרוחין ביותר ותינו עיניכם בך ויחמרו לחיקורת שבמיס מרוחין עיניכם בך ויחמרו לישך בך ותינו בך עין לומר בניך מרוחין ויפסקו ממך הדמיס:

**שנים** תשב ששה. אחמר לחחה יום לרחמון דס ירוק ואינו מן הסתין:

כל